

ΘΕΜΑ:

Η ΠΛΑΝΗ ΤΗΣ ΦΥΛΕΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΚΑΙ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ

ΟΜΙΛΙΑ ΜΙΧΑΛΗ ΟΚΤΑΠΟΔΑ

Η ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΡΙ ΦΥΛΗΣ

Τα μέλη της πατριαρχικής οικογένειας συνδέονται μεταξύ τους διαμέσου της **κοινής καταγωγής**. Έχουν δεσμούς αίματος. Όταν η οικογένεια αναπτύσσεται τόσο πολύ αριθμητικά, ώστε είναι αδύνατη η επιβίωσή της διαμέσου της οικογενειακής οργάνωσης, τότε σαν κοινωνική οργάνωση αντικαθίσταται από την **φυλή**. Η εξέλιξη από το ζεύγος, στην οικογένεια και από εκεί στην φυλή ήταν επακόλουθο της αύξησης των ανθρώπων. Τελικά χάνεται η ατομική επαφή των συγγενών αλλά δεν χάνεται η κοινή καταγωγή. Όλοι τους είναι **όμαιμοι**. Η φυλή σαν πλαίσιο κοινωνικής οργάνωσης περιλαμβάνει όλες τις όμαιμες οικογένειες, όσο πολλές και να είναι. Συγχρόνως η φυλή σαν μορφή κοινωνικής συγκρότησης γίνεται αποδεκτή από τις όμαιμες οικογένειες γιατί ακριβώς στη φυλή περιλαμβάνονται μόνο οικογένειες της ίδιας καταγωγής, του ίδιου δηλαδή δεσμού αίματος. Η φυλή (η λέξη προέρχεται εκ του φύω) αποτελεί **βιολογική πραγματικότητα**. Εκφράζει οργανική κοινωνία. Είναι δηλαδή ένας ζωντανός κοινωνικός οργανισμός.

Η φυλή όπως και κάθε ομάδα, μικρή ή μεγάλη αναδεικνύει τον **αρχηγό** που θα την οδηγήσει.

Στην κοινωνία όμως της φυλής ο **ισχυρότερος** αντικαθίσταται από τον **ικανότερο**.

Την φυλή δεν ωφελεί ο σωματικά δυνατός, αλλά ο ικανός που μπορεί να αντιληφθεί τα προβλήματα, να προνοήσει και να δώσει λύσεις. Αργά αλλά σταθερά η σωματική υπεροχή υποχωρεί μπροστά στην πνευματική. Υποχωρεί αλλά δεν εξουδετερώνεται, γιατί ο περί υπέρξεως αγώνας, ο αγώνας για την επιβίωση είχε ανάγκη της μυϊκής δύναμης. Τότε αυτή εκδηλωνόταν με την σωματική ρώμη, τώρα η σωματική ρώμη διαμέσου της τεχνολογίας εκφράζεται σε υλική δύναμη (πολεμική ισχύ). Ουσιαστικά δηλαδή δεν εξαφανίστηκε η μυϊκή δύναμη σαν στοιχείο επιβολής.

Οι πατριαρχικές οικογένειες που συγκροτούν την φυλή, εφ' όσον παρέμειναν ενωμένες απέκτησαν συνείδηση της ύπαρξής τους σαν σύνολο με κοινή καταγωγή. Αυτή η συνείδηση της ίδιας οντότητας λέγεται **Έθνος**. Το Έθνος συνεπώς είναι ένα **πνευματικό γεγονός** που αναπτύσσεται στη φυλή. Όταν η φυλή συνειδητοποιεί την ιδιαιτερότητα της υπέρξεως της σαν συνόλου ξεχωριστού από τα άλλα ανθρώπινα σύνολα, τότε η φυλή μετατρέπεται σε Έθνος. Βάση του Έθνους είναι η φυλή και πάνω σ' αυτή τη βάση ανεγείρονται τα διάφορα εποικοδομήματα όπως γλώσσα, έθιμα, δίκαιο, οικονομία κλπ.

Το Έθνος αποκαλύπτει στη φυλή το πνευματικό στοιχείο της. Φυλή ζώων μπορεί να υπάρξει. Έθνος ζώων δεν μπορεί να υπάρξει διότι τα ζώα στερούνται του πνευματικού στοιχείου. Η φυλή είναι βιολογική πραγματικότητα, η οποία σε ορισμένη βαθμίδα εξέλιξης της αποκτά συνείδηση του εαυτού της και γίνεται Έθνος, εμπλουτίζεται δηλαδή με πνευματική ουσία, η οποία προϋπήρχε στη ψυχή των ανθρώπων αλλά για να εκδηλωθεί χρειαζόταν ο άνθρωπος να διέλθει ορισμένα στάδια εξέλιξης. Το πνεύμα δεν έχει χρονικά ή χωρικά όρια. Έτσι και η έννοια του Έθνους σαν έννοια πνευματική είναι υπερχρονική και υπερχωρική. Είναι απεριόριστη και δεν δεσμεύεται από χώρο και χρόνο.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι το να ανήκει κανείς σε μια φυλή είναι ανεξάρτητο της θέλησής του. Απεναντίας το να ανήκει στο Έθνος είναι και ζήτημα της **θελήσεώς** του. Φυλετικά μπορεί κανείς να είναι Έλληνας αλλά να μη δέχεται να ανήκει στο Ελληνικό Έθνος (π.χ. μετανάστες που συγχωνεύονται στην εθνική κοινωνία που μετέβησαν).

Υπάρχουν φυλές που δεν κατόρθωσαν να πετύχουν πνευματική εξέλιξη, ώστε να γίνουν Έθνος. Παρέμειναν βιολογικές πραγματικότητες που δεν πέτυχαν να αναδείξουν το εσωτερικό πνευματικό τους στοιχείο και να γίνουν Έθνος. Είτε γιατί δεν διέθεταν τα απαιτούμενα πνευματικά προσόντα, είτε διότι οι εξωτερικές συνθήκες (π.χ. υπόδουλες φυλές) παρεμπόδισαν την εξύψωσή τους σε Έθνος. Θεωρείται νόμος ότι όσες φυλές δεν έγιναν Έθνος ήταν οπωσδήποτε κατώτερες. Στερούνταν δηλαδή αξιόλογου πνευματικού περιεχομένου. Η υπόστασή τους ήταν κατά το μέγιστο υλική και κατά το ελάχιστο πνευματική.

Μια φυλή που δεν έγινε Έθνος έχει και αυτή σκοπούς που περιορίζονται στην ικανοποίηση βιοτικών αναγκών. Η φυλή αντίθετα που έγινε Έθνος δεν σταματά σε αυτές. Το Έθνος υπερβαίνει τον χρόνο και τις καθημερινές ανάγκες. Βάζει στόχους για το μέλλον υπέρ των νέων γενεών. Εμπνέεται από το παρελθόν και σαν πνευματική έννοια επεκτείνεται προς παρελθόν και μέλλον. Τα μέλη της φυλής που έγινε Έθνος έχουν συνείδηση της ύπαρξής τους σαν συνέχεια γενεών από το παρελθόν και σαν συνέχεια γενεών του μέλλοντος. Τα μέλη της φυλής – Έθνος έχουν την συνείδηση, ότι αποτελούν τον κρίκο γενεών. Αυτή ακριβώς την συνείδηση δεν την έχουν τα μέλη μιας φυλής, που δεν έγινε Έθνος.

Η διδασκαλία του **φυλετισμού** έχει τις εξής θέσεις: Η ισότητα γενικά και ειδικά είναι ανύπαρκτη. Ισότητα δεν υπάρχει πουθενά, ώστε δίκαια η **ανισότητα** θεωρείται νόμος της φύσης. Δύο ίσα στοιχεία δεν υπάρχουν στο Σύμπαν. Η **ισότητα είναι θεωρητική έννοια** και όχι πραγματική. Αφού λοιπόν τίποτε δεν είναι ίσο με κάτι άλλο και αφού υπάρχουν πολλές φυλές, υποχρεωτικά αυτές είναι μεταξύ τους άνισες. Εφ' όσον οι φυλές δεν είναι ίσες μεταξύ τους, άλλες θα είναι πιο πάνω και άλλες πιο κάτω. Το να δεχθούμε την **ανισότητα των φυλών** σημαίνει ότι δεχόμαστε πως υπάρχουν **φυλές ανώτερες** και **φυλές κατώτερες**.

Η ευκολότερη διαφορά που επισημαίνεται είναι η σωματική (χρώμα επιδερμίδας, διάπλαση σκελετού, φυσιογνωμία προσώπου, οφθαλμοί, τρίχες κτλ.). Υπάρχει όμως και η εσωτερική διαφορά που δεν αναφέρεται σε σωματικές ιδιότητες και χαρακτηριστικά, αλλά σε ψυχικά. Ο άνθρωπος διαμέσου της ψυχής δημιουργεί πνευματικό βίο (φιλοσοφία, θρησκεία, τέχνη, επιστήμες). Η ανισότητα των φυλών επεκτείνεται και στην ανισότητά τους ως προς την δυνατότητά τους να παράγουν πνευματικό βίο.

Γνωρίζουμε π.χ., ότι «πολιτισμό και τεχνολογία» έχουν οι Κογκολέζοι, όπως έχουν και οι Ευρωπαίοι. Αν γίνει σύγκριση μεταξύ των δύο αυτών πολιτισμών και τεχνολογιών, οπωσδήποτε η υπεροχή των Ευρωπαίων είναι συντριπτική. Μέχρι εδώ είναι φυλετισμός. Είναι δηλαδή αυτό που αληθινά συμβαίνει. Αν τώρα, επειδή οι Ευρωπαίοι είναι ανώτεροι ισχυριστούμε ότι αυτοί δικαιούνται να εκμεταλλεύονται και να καταπιέζουν τους Κογκολέζους, τότε δεν πρόκειται περί φυλετισμού. Διότι ο φυλετισμός δεν διδάσκει την καταπίεση της μιας φυλής από την άλλη φυλή, αλλά την αναγνώριση, την επιστημονική διαπίστωση, ότι μεταξύ των φυλών μερικές υπερέχουν.

Από την μελέτη της ιστορίας των επιστημών και γενικότερα του πνευματικού βίου της ανθρωπότητας συμπεραίνουμε, ότι ο πολιτισμός δεν δημιουργήθηκε από όλες τις φυλές, αλλά από ορισμένες. Οι υπόλοιπες φυλές ή αφομοιώσαν τον πολιτισμό και την τεχνολογία της φυλής που δημιούργησε ή στάθηκαν ανίκανες να αφομοιώσουν και παρέμειναν από κάθε άποψη καθυστερημένες. Δεν το έκαναν γιατί απλούστατα δεν μπορούσαν. Δεν διέθεταν τις εσωτερικές πηγές πνευματικών ικανοτήτων.

Όταν οι διασταυρώσεις πραγματοποιούνται μεταξύ των ατόμων της ανώτερης φυλής τότε καλλιεργούνται και προάγονται τα υπερέχοντα κοινά φυλετικά χαρακτηριστικά. Αυτή η διαφύλαξη ανόθευτων φυλετικών χαρακτηριστικών ονομάζεται καθαρότητα της φυλής. Το σύνολο δε των μέτρων που λαμβάνονται για τη διατήρηση της φυλετικής καθαρότητας κα-

λείται: **φυλετικές διακρίσεις**. Ως εκ τούτου, οι φυλετικές διακρίσεις δεν σημαίνουν καταπίεση, αλλά άσκηση του δικαιώματος μιας φυλής να διατηρεί την φυλετική της καθαρότητα. Το να μη θέλει μια φυλή να αναμιχθεί με κάποια άλλη δεν είναι καταπίεση της δεύτερης.

Από την ανθρωπιστική άποψη οι ανώτερες φυλές έχουν ηθική υποχρέωση να προσφέρουν στις κατώτερες τα δημιουργήματά τους και αυτό το καθήκον λέγεται: **φυλετικός ανθρωπισμός**. Η βάση του φυλετικού ανθρωπισμού δεν είναι η αντίληψη της ελεημοσύνης ή της χριστιανικής αλληλοβοήθειας, αλλά η ηθική συναίσθηση ότι οι κοινωνίες που μειονεκτούν ψυχοσωματικά πρέπει από ανθρώπινη αλληλεγγύη να βοηθηθούν και να ωφεληθούν από τις κοινωνίες που είναι άξιες να δημιουργούν πολιτισμό και τεχνολογία.

Ο πολιτισμός είναι προϊόν συλλογικό, προέρχεται δηλαδή από κοινωνίες και είναι ανάλογος του εσωτερικού δυναμισμού τους. Η αξιολόγηση, λοιπόν, των φυλών γίνεται με κριτήριο την ικανότητά τους να παράγουν πολιτισμό. Έτσι διακρίνουμε τρία είδη, τρεις βασικές κατηγορίες φυλών: Τις **ανώτερες**, τις **μεσαίες** και τις **κατώτερες**. Στην κατηγορία των ανώτερων κατατάσσονται όσες φυλές μπορούν να δημιουργήσουν δικό τους πολιτισμό. Στην κατηγορία των μεσαίων συγκαταλέγονται όσες δεν κατορθώνουν να δημιουργήσουν δικό τους πολιτισμό αλλά είναι σε θέση να αφομοιώσουν ένα ξένο και τέλος η κατηγορία των κατώτερων φυλών περιλαμβάνει εκείνες που είναι ανάξιες προς αφομοίωση και πολύ περισσότερο προς παραγωγή ενός πολιτισμού και μιας τεχνολογίας.

Τι είναι όμως ο πολιτισμός από άποψη περιεχομένου; Ο πολιτισμός είναι αδιάσπαστη ενότητα πνευματικών αξιών, κεντρομόλων γύρω από μια ηθική ιδέα. Ο πολιτισμός είναι **υπερατομικός** και επιζεί, άσχετα από τα άτομα που πεθαίνουν, διατηρούμενος και ανερχόμενος ή παρακμάζων και καταστρεφόμενος, ανάλογα με την εξέλιξη της φυλής από την οποία απορρέει. Κατ' ακολουθία, η χρήση του όρου πολιτισμός αντιπροσωπεύει το πνευματικό και ηθικό περιεχόμενό του ως ενότητα πνευματικών αξιών. Υπάρχει, βέβαια, ο λεγόμενος υλικός πολιτισμός, ο οποίος κακώς λέγεται πολιτισμός καθόσον αφορά αποκλειστικά σε θέματα υλικής ανάπτυξης, τα οποία υπόκεινται στις διανοητικές δυνάμεις και εξαρτώνται από αυτές και από την κεντρική ηθική η οποία καθορίζει την χρησιμοποίηση και τον προορισμό του υλικού δήθεν πολιτισμού. Η υλική εξέλιξη αδυνατεί να συγκροτήσει πολιτισμό γιατί ολόκληρο το οικοδόμημά της θεμελιώνεται πάνω σε σχετικές αξίες, οι οποίες σήμερα είναι και αύριο είναι μηδέν.

Έθνος ονομάζουμε την ενσυνείδητη φυλή. Υποδομή του έθνους είναι η φυλή η οποία όταν αποκτήσει συνείδηση της ίδιας της ύπαρξης αυτόματα μετατρέπεται σε έθνος. Το έθνος είναι, επομένως, πνευματικό γεγονός αναπτυσσόμενο και εξελισσόμενο εντός και διαμέσου της βιολογικής πραγματικότητας της φυλής. Τα εθνοκοινοδομήματα της γλώσσας, της κοινής ιστορίας, τα έθιμα, η θρησκεία κλπ., έστω κι αν συνυπάρχουν όλα μαζί, αδυνατούν να συγκροτήσουν την ιδέα του έθνους, αν απουσιάζει η κοινή καταγωγή. Βέβαια, κατά γενικό κανόνα άτομα που έχουν κοινή ιστορία, γλώσσα κ.λπ. θα πρέπει να έχουν και κοινή καταγωγή, δίχως αυτό όμως να είναι απαραίτητο.

Τα εγρηγοράτα είναι η τελευταία κατηγορία, πιο πυκνού και πιο βαριού και πιο ανεξέλεγκτου τύπου, ανθρώπινα κατασκευάσματα, δυνάστες των ομάδων, από τις οποίες παρασιτούν. Έχουν να κάνουν με συλλογικές σκεπτομορφές φυλών και εθνών, που οικοδομούνται από τους αρμόδιους Τέκτονες μέσω απόκρυφων αδελφοτήτων και μυστικών εταιριών.